

Zeeën van mogelijkheden

Visproducent Skretting streeft naar duurzame groei

Reportage

[Jacqueline Wijbenga]

De vraag naar vis neemt toe. Aquacultuur kan op een duurzame wijze voorzien in de groeiende vraag, stelt Knut Nesse, chief operating officer bij Nutreco's divisie Aquaculture. "Innovatieve voerontwikkelingen in aquacultuur kunnen bijdragen aan het verlagen van de druk op de wilde vangst."

De gemiddelde visconsumptie bedraagt momenteel 17,2 kilo per persoon per jaar. Door de positieve eigenschappen die worden toegeschreven aan het eten van vis, neemt de vraag ernaar in alle delen van de wereld toe. Voor het voorzien in de groeiende vraag, biedt aquacultuur vele mogelijkheden, weet Knut Nesse, chief operating officer bij Nutreco's divisie Aquaculture (Skretting Group) en lid van de Raad van Bestuur van Nutreco. Het aandeel gekweekte vis (aquacultuur) is inmiddels bijna even groot als de wilde vangst. "De uitdaging is het realiseren van duurzame produc-

tiegroei in aquacultuur", stelt Nesse, een van de sprekers tijdens de conferentie Agri Vision 2011 in Noordwijk.

Minder vismeel

Meer dan 80 procent van de viskweek vindt plaats in Azië. Vanwege de marktmogelijkheden investeert Nutreco in uitbreiding van het aandeel vis- en garnalenvoer in dat werelddeel, onder andere in Vietnam en China. Binnen Europa neemt Noorwegen een belangrijke positie in en ook Chili is een belangrijke producent van gekweekte vis.

"In het streven naar duurzame viskweek

zijn er zeeën van mogelijkheden, bijvoorbeeld als het gaat om grondstoffen, gezondheid en invloed op het milieu", aldus Nesse. Met het gebruik van verantwoorde grondstoffen is veel winst te behalen, blijkt uit onderzoek van Skretting Aquaculture Research Centre. "Een deel van de wilde vangst wordt nu nog verwerkt in vismeel en -olie. Als sector staan we dus voor de uitdaging meer vis te kweken zonder dat de druk op de wilde vangst toeneemt."

Een van de stappen die daarvoor is gezet, is het verkleinen van het aandeel vismeel en -olie in het voer van carnivore vissen, zoals zalm. "Skretting heeft hiervoor het concept Microbalance ontwikkeld. De micronutriënten die van belang zijn voor de vis, zijn door ons onderzoekscentrum geïdentificeerd. Op basis van die kennis kunnen we zoeken naar alternatieve duurzame bronnen van die nutriënten. Hierdoor kan het aandeel vismeel in het voer worden verminderd", legt Nesse uit. Bij zalm is het bedrijf met dit concept in staat gebleken de vis een netto eiwitproducent te maken in plaats van eiwitconsument, stelt Nesse. "In 1990 was voor 1 kilo Noorse zalm 3,5 kilo viseiwit nodig. Anno 2010 kan datzelfde resultaat worden behaald met minder dan 1 kilo viseiwit bij de best presterende zalmkwekerijen." Vanwege het succes met Microbalance bij zalm, wordt het concept nu ook uitgewerkt voor andere vissoorten.

Diermeel

Volgens Nesse is er in Europa nog meer winst te behalen, als diermeel – afkomstig van landbouwhuisdieren – wordt toegelaten in visvoerders. In Amerika en Australië mag diermeel wel worden gebruikt. "Diermeel is een waardevolle eiwitbron. Het niet toelaten van deze grondstof in visvoer berust vooral op perceptie. Gelukkig lijkt er beweging te komen in Europa en is herintroductie van diermeel denkbaar", besluit Nesse. ■

Knut Nesse:
"Verantwoorde
grondstoffen
dragen bij aan
duurzame vis-
kweek."